

— "Ήκουσες, Κώστα, εἶπεν ὁ κατῆς, τί ἀποκρίνεται ὁ Χαλῆλ ἄγᾶς. Ἐσὺ τί λέγεις; Δέχεσαι ἀποζημιώσιν;

— Τὴν κόρην μου θέλω! ἔκραξε πνέων λύσαν ὁ ἀτυχῆς πατήρ.

— Καλά, φθάνει, εἶπεν ὁ κατῆς.

Καὶ διατεθεὶς ἀνετώτερον ἐπὶ τοῦ σοφᾶ, ἐφ' οὐ ἐκάθητο, ἤνοιξε τὸ ἱερὸν βιβλίον, καὶ ἤρχισε ν' ἀπαγγέλλῃ τὴν γνωστὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς ἀνεγνωρίζετο ὁ Χαλῆλ ἄγᾶς ὡς νόμιμος κάτοχος τῆς κόρης Βάσω, ἀπηλλάσσοντο δὲ πάσης αἰτίας αὐτὸς καὶ ὁ συνεργὸς του εἰς τὴν ἀρπαγὴν.

Ὁ Κώστας ἀφῆκε μανιώδη κραγὴν, καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ ὀρμήσῃ κατὰ τοῦ κατῆ. Ἄλλ' οὗτος διέταξε τοὺς σερδαρέους του νὰ τὸν ἀπαγάγῃσιν εἰς τὸ σωφρονιστήριον...

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀπήγετο ὁ Κώστας, νέος τις μελαγχροινὸς μὲ ὑψηλὸν καὶ εὐστροφον ἀνάστημα τῷ ἔκραξε.

— Θάρρος, πατέρα μου! θάρρος! ὑπάρχει ἐκδίκησις!...

Καὶ λαβῶν πλαγίαν τινὰ ὁδὸν ἐξῆλθε τῆς Ἄρτης καὶ ἔγεινεν ἄφαντος.

(Ἔπειτα συνέχεια).

Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΙΣΤΟΡΙΜΑ

Ἐν Ἰσπανίᾳ.

Β'.

Ἐν ἔτει 1816 ὁ πλοίαρχος Βασίλ. Ν. Α. Ὁρλώφ κατέπλευσε μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ «Λυκούργου», εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεως Ἀλικάντε τῆς Ἰσπανίας, φέρων φορτίον σίτου 15,000 κοιλῶν πρὸς πώλησιν, ὅπερ καὶ ἐξεποίησε, συστημένος ὢν εἰς ἔμπορον τῆς πόλεως ταύτης, ὅστις ἦτο συγχρόνως καὶ πρόξενος τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμπορίας τοῦ σιτοφορτίου, ἐκόμιζε λαθραίως τὰ χρήματα, τὰ ὅποια εἰσέπραττεν, εἰς τὸ πλοῖον, διότι τότε ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀπαγορεύσει τὴν ἐξαγωγὴν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἔκ τινος θεωρίας ὀρωμένη τότε οικονομολογικῆς, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ νομίσματος ἀποτελεῖ τὸν πλοῦτον μιᾶς χώρας, καὶ ὅτι πᾶσα ἐξαγωγή αὐτοῦ ἐπιφέρει μείωσιν τοῦ πλοῦτου. Ἐπέτρεπε δὲ μόνον ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις ν' ἀγοράζωνται διὰ τῶν χρημάτων ἐγχώρια προϊόντα, ἅτινα ἦσαν ἐλεύθερα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παντὸς φόρου ἐξαγωγῆς. Ἄλλ' οἱ πωληταὶ τῶν σιτοφορτίων πλοίαρχοι πολλάκις, μὴ εὐρίσκοντες συμφέρον εἰς ἀγορὰν τοιούτων προϊόντων, ἠναγκάζοντο διαφοροτρόπως νὰ μετακομίζωσι λάθρα εἰς τὰ πλοῖα τὰ εἰσ-

πραττόμενα χρήματα ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ σίτου, διαφεύγοντες ἐπιτηδείως τὴν προσοχὴν τῶν τελωνοφυλάκων, carabineros λεγομένων. Ἐξετέλουν δὲ συνήθως τὸν σκοπὸν τῶν εὐκόλως καὶ διὰ δωροδοκιῶν.

Διὰ τοιούτων μέσων καὶ ὁ ῥηθὴς πλοίαρχος, ἐκποιήσας ὀλόκληρον τὸ φορτίον, μετεκόμισε μικρὸν κατὰ μικρὸν λαθραίως εἰς τὸ πλοῖον τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν, συμποσούμενον εἰς τάλληρα δίστηλα ἰσπανικὰ 40,000, καὶ ἠτοιμάσθη πρὸς ἀπόπλουν, λαβῶν τὰ ἀποδημητήρια μὲ δηλωτικὸν τοῦ τελωνείου ὅτι τὸ πλοῖον ἀναχωρεῖ κενόν.

Ἀπέπλευσε περὶ τὴν 8ην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, ἀλλ' ὑπαρχούσης νηνεμίας, δὲν ἀπεμακρύνθη ταχέως τῆς ξηρᾶς ὅτε δ' εὐρίσκειτο εἰς ἀπόστασιν μιλίου ἀπὸ τοῦ λιμένος, αἴφνης παρατηρεῖ ἐρχόμενα κατ' αὐτοῦ, ῥυμουλκούμενα ὑπὸ λέμβων, ἐν πολεμικὸν ἰσπανικὸν βρίκιον καὶ μίαν κελούπαν (chaloupe), τὸ μὲν δεξιόθεν τὴν δὲ ἀριστερόθεν αὐτοῦ. Ἦκουσε δ' ἐξ αὐτῶν φωνὴν βροντώδη διὰ ναυτικῆς σάλπιγγος «maïna cagrajo greco» τούτεστι «παραδώσου, αἰσχρὲ Ἕλληνα». Ὁ πλοίαρχος ἄφροτος δὲν ἀπήντησε ποσῶς, ἀλλ' ἠτοιμάσθη πρὸς ἀντίστασιν, διότι ἐνόησεν ὅτι ἐζήτουν αὐτόν, προδοθέντα ὅτι ἔφερον ἐν τῷ πλοίῳ χρήματα εἰς μεταλλικόν. Ἰσπανολαμβάνονται καὶ ἐκ δευτέρου αἰ αὐταὶ φωναί, ἀλλ' οὐδεμία ἐκ τοῦ σπετσιωτικοῦ πλοίου ἐδόθη ἀπάντησις. Τότε ἤρχισε κατ' αὐτοῦ ἐκατέρωθεν κανονοβολισμός, ἐξ οὗ ἐβιάσθη ὁ Ὁρλώφ νὰ κανονοβολήσῃ καὶ αὐτός· διήρκεσαν δὲ οἱ ἀντιπυροβολισμοὶ ὑπὲρ τὴν ὥραν πρὸς μεγάλην ζημίαν τοῦ ἐκατέρωθεν καταπολεμουμένου πλοίου.

Βλέπων ὁ Ὁρλώφ τὸν προφανῆ κίνδυνον, καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς πλήρους νηνεμίας, ἀπηλπίσθη περὶ τῆς σωτηρίας του· ἀλλὰ μὴ ἀπολέσας παντάπασι τὸ θάρρος διέταξε νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν λέμβον, ἔθεσεν ἐντὸς αὐτῆς τὰ 40,000 δίστηλα, ἐκάστης χιλιάδος οὔσης ἐγκλεισμένης ἐντὸς σάκκου δυνατοῦ λινοῦ, πισσωμένου, παρέλαβεν ὡσαύτως ἐκ τοῦ πλοίου λιανοσχοινίον ὑπὲρ τὰς δικαστικὰς ὀργυιὰς, τὴν πυξίδα, καὶ ἐξ ναύτας κωπηλάτας. Ἐθῶσε δὲ μετὰ τοῦτο διαταγὴν εἰς τὸν ὑποπλοίαρχόν του, ὅτι ὅταν αὐτὸς ἀπομακρυνθῇ ἱκανῶς τοῦ πλοίου, νὰ ζητήσῃ ἀνακωχὴν καὶ νὰ ἐρωτήσῃ «τί πλοῖον εἶνε τὸ κανονοβολῶν κατ' αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ νυκτός». Τὴν διαταγὴν ταύτην ἐξετέλεσεν ὁ ὑποπλοίαρχος· καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν λέμβος μετὰ ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ βρικίου, πλησιάζει τὸ πλοῖον· ἀνέρχονται ἐπ' αὐτοῦ οἱ ἰσπανοὶ ναῦται ὑβρίζοντες καὶ τὸ ἐπαναφέρουσιν εἰς τὸν λιμένα, ἐξ οὗ ἀνήχθη.

Ὁ Ὁρλώφ ἐπιβὰς τῆς λέμβου καὶ ἀπομακρυνθεὶς τοῦ πλοίου, διηυθύνθη πρὸς τὴν ξηρὰν

εις γνωστήν ρόμβου γραμμὴν ἐπὶ τῆς ναυτικῆς πυξίδος, ῥίπτων εἰς τὴν θάλασσαν ἕκαστον σάκκον, ἐμπεριέχοντα 1000 διστήλα, ἀφοῦ πρῶτον προσέδενεν ἀσφαλῶς καὶ στερεῶς διὰ τοῦ λιανοσχαινίου, ὅπερ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ, εἰς ἀπόστασιν 3 ἢ 4 ὀργυιῶν μακρὰν τὸν ἕνα τοῦ ἄλλου· οὕτω δὲ κατὰ σειρὰν προσδεδμεμένους ἐβύθισε τοὺς σάκκους εἰς βάθος 32 ὀργυιῶν εἰς τὸν πυθμὲνα τῆς θαλάσσης, οὐχὶ ὅλους ἐν σωρῶ, ἀλλὰ τρεχοῦσης τῆς λέμβου κατὰ μῆκος ὄλου τοῦ λιανοσχαινίου, χωρὶς ν' ἀφήσῃ οὐδὲν σημεῖον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἵνα ἀποκρύψῃ πᾶν ἵχνος τῆς πράξεώς του. Τοῦτο πράξας ἀποβιβάζεται εἰς τὴν ξηρὰν καὶ μεταβαίνει εἰς τὸν Ἄγγλον πρόξενον.

Ἄς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὰ τοῦ συλληφθέντος πλοίου. Οἱ Ἴσπανοὶ συλλαβόντες τὸ πλοῖον ἀνέκριναν τοὺς ναύτας περὶ τοῦ πλοίαρχου καὶ περὶ τῶν χρημάτων. Οἱ ναῦται ἀπήντησαν, μὴ δειλιάσαντες ποσῶς διὰ τὰς γενομένας κατ' αὐτῶν παραβάσεις, ὅτι ὁ πλοίαρχός των ἀνεχώρησε τοῦ πλοίου· ἀπέκρυψαν δὲ ὅτι εἶχε παραλάβει μεθ' ἑαυτοῦ χρήματα. Οἱ Ἴσπανοὶ καταγαγόντες τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα ἀφῆρσαν τὸ πηδάλιον του, ὅπερ μετεκόμισαν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ἐπελήφθησαν γενικῆς ἐρεύνης αὐτοῦ· ἤρχισαν ν' ἀπορρίπτωσι τὸ ἔρμα, ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ ὅτι ἐν αὐτῶ κρύπτεται τὸ χρηματικόν, ἐπεθεώρησαν ὅλα τὰ ὑπὸ τὸ κήτος μέρη, ἀλλ' οὐδὲν ἀνεκάλυψαν, οὔτε ἵχνος ἐλάχιστον χρημάτων ἀνεύρον. Ἀνοίξαντες δὲ τὸ κιβώτιον τοῦ πλοίαρχου εὔρον ἐν αὐτῶ μόνον 5 δούπιας ἰσπανικᾶς, τὰς ὁποίας δὲν ἔλαβον ἵνα μὴ ἐπιδειξώσιν εὐτέλειαν. Μηδὲν λοιπὸν ἀνακαλύψαντες ἐπανερίψαν τὸ ἔρμα εἰς τὸ πλοῖον, παραιτήσαντες αὐτό, καὶ ἔθεσαν μόνον τὸ ἐν τῇ ξηρᾷ πηδάλιον τοῦ πλοίου ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐπιτήρησιν. Μετὰ ταῦτα δὲ αἱ ἰσπανικαὶ ἀρχαὶ ἐφυλάκισαν τοὺς ναύτας καὶ ἐζήτησαν τὸν πλοίαρχον εἰς ἀνάκρισιν, ὃν καὶ παρέλαβον ἐκ τοῦ προξενείου.

Ἡ κατὰ τοῦ πλοίαρχου κατηγορία ἐστηρίζετο εἰς τὸ ὅτι ἐπυροβόλησε κατὰ τῶν βασιλικῶν πολεμικῶν πλοίων, ὧν ἐπλήρωσε καὶ ναύτας· διὸ καὶ ἐτέθη εἰς εἰρκτὴν σιδηροδέσμιος. Ὁ πλοίαρχος Ὁρλώφ ὑπερησπίσθη ἑαυτὸν λέγων ὅτι προσβλήθεις ἐν βαθείᾳ νυκτὶ ἐξέλαβε τὰ πλοῖα ὡς πειρατικά, καὶ ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ οὓς ἔρριψεν ἦτο ἀπλῆ ἄμυνα.

Ὁ Ἄγγλος πρόξενος, πληροφορηθεὶς ὅτι ἐφυλάκισθη ὁ πλοίαρχος, προσέρχεται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ζητεῖ τὸν φυλακισθέντα ὡπὸς τὸν παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐγγύησίν του. Ἡ πρότασις τοῦ προξένου ἐγένετο ἀποδεκτή· καὶ ὁ πλοίαρχος ἀποφυλάκισθεὶς ὁδηγεῖται εἰς τὸ προξενεῖον, ὅπου ἐμελλε νὰ παραμείνῃ μέχρις τῆς ἐν Μεδρίτῃ ἐκδικάσεως τῆς τολμηρᾶς πράξεώς του, καὶ ἐκδόσεως

τῆς ἀποφάσεως περὶ τοῦ εἶδους τῆς ποινῆς, ἣτις ἤθελεν αὐτῶ ἐπιβληθῆ.

Ἄλλ' ὁ Ὁρλώφ κατείχετο ὑπὸ ἐτέρας ἀνηυσίας, καὶ φόβου μεγαλειτέρου ἐξ ἄλλης ἀφορμῆς προερχομένου. Ἐροβείτο μὴ τυχὸν ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἐζήτηι παρὰ τοῦ ὑγειονομείου Μασσαλίας πληροφορίας περὶ τῆς ἐκεῖθεν προελεύσεώς του· διότι αὐτὸς εἶχε μὲν πιστοποιήσεις ὅτι ἤρχετο ἐκ Μασσαλίας, ἀλλ' ἀληθῶς ἤρχετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὑποκειμένης ἐν Ἰσπανίᾳ εἰς κἀθαρσιν αὐστηρὰν ἕνεκα τῆς ἐκεῖ πανώλους. Τοῦτο δ' ἔκρινε καλὸν νὰ ὁμολογήσῃ κατ' ἴδιαν εἰς τὸν πρόξενον, ὃν καὶ παρεκάλετο νὰ πληροφορηθῇ ὡπωσδήποτε ἂν τὸ ὑγειονομεῖον ζητῇ ἐκ Μασσαλίας πληροφορίας περὶ τοῦ τόπου τῆς προελεύσεώς του. Ὁ πρόξενος ἐξεπλήγη ἀκούσας ταῦτα, βλέπων ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ φίλου του ἐλάμβανε σοβαρότερον χαρακτῆρα. Μετὰ μικρὰν σκέψιν λέγει. «Ἐχω φίλον εἰλικρινῆ ἐν τῷ ὑγειονομικῷ συμβουλίῳ, θὰ τὸν προσκαλέσω, καὶ ἀφοῦ τὸν ὀρκίσωμεν περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ μυστικοῦ, θὰ ἐξομολογηθῶμεν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν». Ὁ φίλος προσκληθεὶς προβάλλει δυσκολίας νὰ δεχθῇ ὄρκον, φοβούμενος· ἀλλ' ἐπὶ τέλους πεισθεὶς συγκαταναεῖ καὶ ὀρκίζεται. Ἐξομολογεῖται τὴν πράξιν ὁ πλοίαρχος· ἀπορεῖ καὶ ἐξίσταται ὁ φίλος καὶ λέγει πρὸς αὐτόν·

— Ἄν δὲν ἐλυπήθης τὴν περιουσίαν σου, δὲν ἐλυπήθης τοῦλάχιστον τὴν ζωὴν σου, ἐθέσας αὐτὴν εἰς κίνδυνον προφανῆ; Τί σὲ παρεκίνησε νὰ κάμῃς τοιαύτην πράξιν;

— Τὸ ἐπράξα, ἀπήντησεν ὁ πλοίαρχος, διότι ἕνεκα τῆς πολυχρονίου καθάρσεως, ἣν ἐπιβάλλουσι τὰ ὑγειονομεῖα, καὶ τῆς ἀποδιώξεως ἡμῶν ἐκ τῶν λιμένων τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ ζημίᾳ μας μεγίστη ἀνγκυζόμεθα μὲ προφανῆ κίνδυνον νὰ φέρωμεν πιστοποιήσεις ὅτι ἐρχόμεθα μὲ ἐλευθεροκοινωνίαν ἀπὸ λιμένων τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ γινώμεθα δεκτοί. Ἄλλ' ἄρες αὐτὰ τώρα, καὶ εἰπέ μας ἂν τὸ ὑγειονομεῖον ζητῇ ἐκ Μασσαλίας εἰδήσεις περὶ τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως τοῦ πλοίου μου.

— Τοιοῦτόν τι δὲν ἐζητήθη, ἀπήντησεν ὁ φίλος, ἀλλὰ μόνον σὺ κατηγορεῖσαι, ὅτι ἐκ νοβοδλίσας βασιλικὸν πλοῖον καὶ ὅτι ἐπλήρωσες ναύτας· περιμένεται δ' ἐκ Μεδρίτης ἡ ἀπόφασις.— Ταῦτα εἰπὼν καὶ ἀποχαιρετήσας ἀπῆλθε, θαυμάζων τὴν τόλμην τοῦ πλοίαρχου.

Ὁ Ὁρλώφ πεισθεὶς ὅτι ἡ θέσις αὐτοῦ δὲν ἐπρόκειτο νὰ θεινωθῆ πλειότερον, ἐπέδθη εἰς τὴν φροντίδα τῆς διασώσεως τῶν 40,000 διστήλων, τὰ ὁποῖα ἔκειντο ἐν ἀσφαλείᾳ εἰς τὸν πυθμὲνα τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐν πρώτοις, ἀπέστειλεν εἰς Σπέτσας τοὺς ναύτας τοῦ πλοίου, οὓς αἱ ἀρχαὶ ἀπέλυσαν ἐκ τῆς φυλακῆς, μὴ εὐροῦσαι χρήματα ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἐκράτησε μόνον 19 μετὰ τοῦ

υποπλοίαρχου πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου. Εἰς τούτους δ' ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ ἀσχοληθῶσι κρύφα, χωρὶς νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν νὰ ἐννοηθῶσιν, εἰς ἄγρην τῶν 40,000 διστήλων δι' οἰουδήποτε μέσου, ἐπιδείξας αὐτοῖς ἐπὶ τῆς πυξίδος νὰ διευθυνθῶσιν ἀντιθέτως τῆς γραμμῆς, ἣν αὐτὸς ἠκολούθησεν ὅταν ἐβύθισε τοὺς σάκκους καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν ξηράν.

Οἱ ναῦται προετοιμάσαντες ὅλα τὰ χρήσιμα ἐργαλεῖα ἐξήρχοντο καθ' ἐκάστην μὲ τὴν λέμβον, φανερώς μὲν πρὸς ἀλιεῖαν ἰχθύων, οὗς ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ἐπώλουν δημοσίᾳ εἰς τὴν ἀγοράν, κρυφίως ὁμῶς πρὸς ἄγρην τοῦ λιανοσχοινίου. Ἡ ἄκοκνος αὕτη ἐργασία διήρκεσεν 64 ἡμέρας, ὅτε τέλος τὴν 65 συνέλαβεν ἡ ἀρκύγη ἐν μέσῳ τὸ λιανοσχοινίου· βεβαιωθέντες οἱ ναῦται ὅτι ἦτο αὐτὸ τὸ τῶν διστήλων, ἐχάρησαν σφόδρα· καὶ παρέμειναν μέχρι νυκτὸς ἐπὶ τόπου, ὅτε ἀνέστυραν τοὺς σάκκους εἰς τὴν λέμβον. Ἐπιστρέψαντες εἰς τὸν λιμένα προσήγγισαν εἰς πλοῖον σπετσιωτικὸν αὐτόθι ἐλλιμενισμένον μὲ φορτίον σίτου, ὅπου ἀνεβίβασαν τὴν πολυτίμον ἄγρην τῶν, πάντας τοὺς σάκκους τῶν διστήλων σώους καὶ ἀνελλιπεῖς. Ὁ υποπλοίαρχος τρέχει δρομικῶς καὶ ἐν χαρᾷ, καὶ ἀναγγέλλει εἰς τὸν πλοίαρχον τὴν εὐχάριστον εἰδησιν.

— Ἐπιτάσμε τὴ σιρμαγιά, καὶ τὴν ἐτοποθετήσαμε εἰς φορτωμένον πλοῖον συμπατριώτου, ὥστε δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νέας προδοσίας.

Ὁ πλοίαρχος Ὁρλώφ συνελθὼν ἐκ τῆς χαρᾶς του δίδει ἐντολὴν εἰς τὸν υποπλοίαρχον, νὰ προσπαθήσῃ διὰ δωροδοκίας νὰ λάβῃ τὸ πηδάλιον, ἐὰν δὲ δὲν δυναθῇ, νὰ ἐτοιμάσῃ ἄλλο ἐκ τοῦ προχείρου· νὰ προετοιμάσῃ δὲ τὰ ἀναγκαῖα τρόφιμα, καὶ νὰ ἀναγγείλῃ εἰς αὐτὸν τὸ τέλος τῆς προετοιμασίας ταύτης. Ὁ υποπλοίαρχος διὰ προσφοράς 300 διστήλων κατορθοῖ νὰ λάβῃ τὸ πηδάλιον, τὸ ὅποιον διὰ νυκτὸς λάθρα ἀνεκλύουσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοποθετοῦσιν. Ἀναγγέλλει δὲ κατόπιν εἰς τὸν πλοίαρχον ὅτι τὰ πάντα εἶνε ἔτοιμα, καὶ ὅτι αἱ 40,000 τῶν διστήλων ἐτοποθετήσαν ἐν τῷ πλοίῳ ἀσφαλῶς.

Ὁ Ὁρλώφ ταῦτα ἀκούσας, συλλαμβάνει τὴν σκέψιν ν' ἀποπλεύσῃ λάθρα τὴν νύκτα διὰ Σπέτσας, ἄνευ ἀναβολῆς. Ὁ ἄνεμος ἔπνεεν οὐριος, σφοδρὸς *πονέντες*. Προσέρχεται λοιπὸν περὶ τὸ μεσονύκτιον καὶ κρούει τὴν θύραν τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ἐκοιμᾶτο ὁ πρόξενος Ἀγγλος.

— Τίς εἶνε;

— Ὁ καπετὰν Βασίλης.

— Τί τρέχει, καπετὰν Βασίλη;

— Σὲ ἀποχαιρετῶ, φίλε μου, σὲ ἀσπάζομαι ἐκ καρδίας, καὶ σὲ εὐχαριστῶ δι' ὅτι ὑπέρεμού ἐκαμες. Ἀναχωρῶ αὐτὴν τὴν στιγμήν μὲ τὸ πλοῖόν μου διὰ τὴν πατρίδα μου.

Ἐκθαμβος ὁ πρόξενος διὰ τὸ ἀπρόοπτον, τὸν

θαυμάζει διὰ τὴν γενναιοτήτά του καὶ τὸν ἀσπάζεται.

— Καλὸν κατεῦθλον, καπετὰν Βασίλη. Μὴ φροντίξῃς ποτῶς διὰ τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὅποιαν ἔδωκα διὰ σέ, πρόσεξε μόνον νὰ μὴ σὲ ξαναγυρίσουν ὀπίσω αἰχμάλωτον.

— Ὁ Θεὸς μὴ τὸ δώσῃ, λέγει ὁ Ὁρλώφ, προτιμῶ νὰ καῶ, νὰ τιναχθῶ εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ὅχι νὰ μὲ γυρίσουν ὀπίσω αἰχμάλωτον.

Ὁ Ὁρλώφ ἐξελθὼν τοῦ οἴκου κάμνει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ ἐπιβαίνει τοῦ πλοίου του. Οἱ ναῦται διὰ κοπτεροῦ πελέκεως κόπτουσι τὰ παλαμάρια, δι' ὧν ἦτο προσδεδεμένον τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, καὶ τὰ προμνήσια τοῦ πλοίου, ἀναπεταννύουσι τὰ ἰστικά καὶ ἀποπλέουσι τοῦ λιμένος Ἀλικάντε· μετὰ πλοῦν δὲ 7 ἡμερῶν, πνέοντος δυνατοῦ οὐρίου ἀνέμου, ἐλλιμενίζονται εἰς Σπέτσας, ἐν μέσῳ θαλασσίων χαρᾶς τῶν συγγενῶν, δὲ καὶ τὸ ἀνέλπιστον τῆς ἐπιστροφῆς.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἀφῆκεν ἱστορικὴν ἐποχὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ τῆς Ἰσπανίας· ὥστε πρὸ 15 ἐτῶν εὐρεθέντες ἐκεῖ νέοι πλοίαρχοι Σπετσιῶται πωλοῦντες σίτον, ἠρωτήθησαν παρὰ γερόντων ἄνζῃ ὁ τολμηρὸς ἐκεῖνος Γραικὸς καπετὰν Ὁρλώφ. Ὅταν δὲ οἱ πλοίαρχοι οὗτοι ἐν Σπέτσαις διηγοῦντο πρὸς τὸν γέροντα Ὁρλώφ τὴν ἐρώτησιν τῶν συνηλικιωτῶν τοῦ Ἰσπανῶν, ὁ γέροντος συνεχινήθη εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς δεινῆς ἐκείνης θέσεώς του, καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ νεανικοῦ διηγήθη τὴν ἐπικίνδυνον πρᾶξιν του.

(Κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ Νικολίου Β. Ὁρλώφ στενογραφηθεῖσαν.)

A. M.

II ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Ἦτο Κυριακή. Ὅλα τὰ ὠρολόγια τῆς μικρᾶς πόλεως Ποτεμβούργης ἐσήμαινον τὴν ἕκτην ὥραν ὅτε ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Σιδηράτος ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐχασμῆθη ἄπαξ ἢ δις θορυβῶδως καὶ ἐτανύσθη νοχελῶς. Ἐφραίνετο φρικιδῶς ἀνιῶν. Ὁμολογήσατε ὁμῶς ὅτι εἶχε δικαίον πρὸς τοῦτο· δὲν εἶνε, ἀληθῶς, ἀγχαρεία βαρυτάτη νὰ εἶνε τις ὑποχρεωμένος νὰ σηκωθῇ ἐνωρίς Κυριακὴν ἡμέραν; Κυριακὴν! τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ μικρότερος ὑπάλληλος, ὁ κοινότερος ἐργαστηριοῦχος, ὁ προστυχότερος ἐπιχειρηματίας δύναται νὰ κοιμᾶται ἐν ὄλῃ του τῇ ἀναπαύσει! Ἀναντιρρήτως εἶνε ὀχληροτάτη ἀνάγκη.

Ὁ συνταγματάρχης ἀνελογίζετο ταῦτα μελαγχολικῶς ὅτε ἡ κυρία Σιδηράτου, ἥτις ἀνεπαύετο εἰς τὸ πλευρόν του, ἀφυπνίσθη ἐπίσης. Ὁ συνταγματάρχης ἀφ' οὗ ἠρώτησε τὴν γυναῖκά του